

வெற்றியின் அபாயம்

பாழ்ப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #15

- V. இரண்டாம் பஸ்காவில் இருந்து மூன்றாம் பஸ்கா வரை (தொடர்ச்சி).
- V. கலிலேயாவுக்கு இயேசுவின் மூன்றாம் பயணம் (மற்றும் பன்னிருவருக்கு அறிவுறுத்துதல்) (மத். 9:35-38; 10:1-42;¹ 11:1; மாற். 6:6-13; லூக். 9:1-6).
- W. இயேசுவின்மீது ஏரோதுவின் ஆர்வம் (மற்றும் யோவான் ஸ்நானனின் மரணம் பற்றிய விவரம்) (மத். 14:1-12அ; மாற். 6:14-29; லூக். 9:7-9).
- X. ஏரோதுவின் ஆளுகைப் பகுதியில் இருந்து இயேசு விலகிச் செல்லுதல் (மற்றும் திரும்பி வருதல்).
1. பன்னிருவர் திரும்பி வருதலும் கலிலேயாக் கடலின் கிழக்குக் கரைப் பகுதிக்குப் போய் ஓய்வெடுத்தலும் (மத். 14:12ஆ, 13; மாற். 6:30-32; லூக். 9:10; யோவா. 6:1).

அறிமுகம்

நாம், மாபெரும் கலிலேய ஊழியத்தின் முடிவை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். இந்தப் பாடத்தில் நாம், இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் கலிலேயாவில் கடைசி முறையாகப் பயணம் மேற்கொள்வதைக் காண்போம்.² அந்தப் பயணம் ஒரு வெற்றிகரமான பயணமாயிருந்தது, ஆனால் வெற்றி அபாயத்தைக் கொண்டுவந்தது. - ஏனென்றால் அது கிறிஸ்துவை அந்தப் பகுதியில் ஆண்டுகொண்டிருந்த கொடுங்கோலான ஏரோதுவின்³ கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தது. ஏரோது அரசன் சமீபத்தில் தான் யோவான் ஸ்நானனின் தலையை வெட்டியிருந்தான், அதன் பதட்டமான சூழ்நிலை அங்கு நிலவிக் கொண்டிருந்தது. இயேசுவின் சீஷர்கள் அந்த மாகாணத்தில் பயணம் செய்து முடித்து திரும்பிய உடனே, அவர்கள் அந்த அரசனின் ஆளுகைப் பகுதியிலிருந்து பின்வாங்கி - கலிலேயாக் கடலின் கிழக்குக் கரைப் பகுதிக்கு சென்றார்கள். அங்கு இயேசு ஐயாயிரம் பேருக்கும் அதிகமான மக்களுக்கு உணவளித்தார்.⁴ இது அவரது பிரபலத் தன்மையின் உச்சகட்ட வேளையாக இருந்தது.

இயேசு ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தது பற்றியும் அதைத் தொடர்ந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும், நாம் நமது அடுத்த பாடத்தில் படிப்போம். இந்தப் பாடத்தில் நாம், மூன்றாவது கலிலேயப் பயணத்தின்

வெற்றியைப் பற்றியும் கிறிஸ்து மற்றும் அவரது சீஷர்களுக்கு அது கொண்டு வந்த அபாயத்தைப் பற்றியும் கவனம் செலுத்துவோம்.

வெற்றிகரமான ஒரு பயணம் (மத். 9:35-38; 10:1-42; 11:1; மாற். 6:6-13; லூக். 9:1-6)

பணிப்பொறுப்பின் அளவு (மத். 9:35-38; மாற். 6:6)

இயேசு, தமது நேரம் குறுகிக்கொண்டிருப்பதை அறிந்தவராய், கலிலேயாவின் குடிமக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும், தம்மைப் பின்பற்ற ஒரு வாய்ப்பளிக்கும்படி அம்மாகாணத்தில் இன்னொரு பயணத்தை மேற்கொள்ள விரும்பினார். மாற்கு 6:6ஆ, “கிராமங்களிலே சுற்றித்திரிந்து உபதேசம் பண்ணினார்” என்று எளிமையாகக் கூறுகிறது. மத்தேயு சவிசேஷ விவரம் இன்னும் அதிக விவரமான தொகுப்புரையொன்றைத் தருகிறது: “பின்பு இயேசு சகல பட்டணங்களையும் கிராமங்களையும் சுற்றி நடந்து, ஜெப ஆலயங்களில் உபதேசித்து, ராஜ்யத்தின் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து, ஜனங்களுக்கு உண்டாயிருந்த சகல வியாதிகளையும் சகல நோய்களையும் நீக்கி, அவர்களைச் சொஸ்தமாக்கினார்” (9:35).

இயேசு தமது உரையைக் கேட்க வந்தவர்களைக் கண்ணோக்குகையில், “அவர்கள் மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகளைப்போலத் தொய்ந்துபோனவர்களும் சிதறப்பட்டவர்களும் இருந்தபடியால், அவர்கள்மேல் மனதுருகினார்” (மத். 9:36).⁵ பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனுடைய மக்கள் ஆவிக்குரிய நடத்துவத்துவம் இல்லாமல் துன்புற்றபோது அவர்களுக்கு இதே போன்ற மொழிநடை பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது (எண். 27:16; 1 இரா. 22:17; எசே. 34:5).

இதற்கு முன்பே, இயேசு சமாரியர்களைப் பற்றித் தமது சீஷர்களிடத்தில், “... இதோ, வயல்நிலங்கள் இப்பொழுதே அறுப்புக்கு விளைந்திருக்கிறதென்று உங்கள் கண்களை ஏறெடுத்துப் பாருங்கள் ...” என்று கூறியிருந்தார் (யோவா. 4:35ஆ). இங்கு அவர் கலிலேயர்களைப் பற்றி அதற்கிணையான உருவகமொன்றைப் பயன்படுத்தினார் - “அறுப்பு மிகுதி” - அத்துடன் பின்வரும், கவலைக்குரிய குறிப்பைக் கூடுதலாகக் கூறினார்: “வேலையாட்களோ கொஞ்சம்” (மத். 9:37). அவர், “ஆதலால், அறுப்புக்கு எஜமான் தமது அறுப்புக்கு வேலையாட்களை அனுப்பும்படி அவரை வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்” என்றார் (மத். 9:38). கிறிஸ்துவுக்கு அவரது சக நாட்டு மனிதர்களைச் சென்று அடைய உதவி தேவைப்பட்டது.

இக்கட்டான நிலைக்குத் தீர்வு

(மத். 10:1-42; மாற். 6:7-11; லூக். 9:1-5)

இயேசு தமது பன்னிரு அப்போஸ்தலர்களை அப்பகுதியின் நகரங்களுக்கு அனுப்புதல் என்பதே, அறுவடையாட்கள் குறைவுக்கு அவரது தீர்வாக இருந்தது. இது இரு நோக்கங்களுக்குப் பயன்பட்டது. முதலாவது, இது அந்தப் பகுதியில் இருந்த யாவரும் “இராஜ்யத்தின் சவிசேஷத்தை” (மத்.

9:35) கேள்விப்படுவதற்கான வாய்ப்பை உத்தரவாதப்படுத்திற்று. இரண்டாவது, இது பன்னிருவருக்கும் மதிப்புமிக்க பயிற்சியை - கிறிஸ்து அவர்களுடன் [சரீரத்தில்] இல்லாது போகும் நாட்களுக்கு அவசியமான அனுபவம் ஒன்றை - அளித்தது. கலிலேயாவில் இயேசுவின் முதல் பயணத்தின்போது, அவர் ஒரு சில சீஷர்களை மட்டுமே கொண்டிருந்தார்.⁷ இரண்டாவது பயணத்தில், அவர் எவ்வாறு போதித்து ஊழியம் செய்தார் என்பதைக் கவனிக்கப் பன்னிருவரும்⁸ அவருடன் இருந்தார்கள். அவர்கள் தாங்களாகவே போதிக்கும்படியாக அனுப்பவேண்டிய வேளை வந்திருந்தது.⁹

வெற்றியடைவதற்கு ஆயத்தப்படுத்துதல் என்பது இன்றியமையாததாக உள்ளது. கிறிஸ்து தமது ஊழியர்களின் முக்கியமான ஊழியத்திற்கு அவர்களை ஆயத்தப்படுத்தத் தவறவில்லை:

(1) அவர் அப்போஸ்தலர்களை ஆயத்தப்படுத்துவதற்கு, அவர்களை ஒருங்கமைத்தார். அவர்களை அவர் இருவர் கொண்ட குழுக்களாகப் பிரித்தார் (மாற். 6:7). மத்தேயு 10:2-4ல் உள்ள அப்போஸ்தலர்களின் பட்டியலை ஆய்வுசெய்து பாருங்கள், அவர்கள் ஜோடிகளாகக் குழுவமைக்கப்பட்டுள்ளதை நீங்கள் காண்பீர்கள். இது, இயேசு அவர்களை எவ்வாறு அனுப்பினார் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கலாம். இருவர் இருவராக அவர்களை அனுப்பியது என்பது அவர்களின் செய்திக்கு கனம் கொடுத்தது (உபா. 17:6; 19:15; மத். 18:16; யோவா. 8:17; 2 கொரி. 13:1; 1 தீமோ. 5:19). இது பரஸ்பரம் பலத்தையும் அளித்தது (பிர. 4:12ஐக் காணவும்). இருவராகச் செல்லும்போது, அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஊழியத்தில் துணையாயிருக்கவும் ஒருவருக்கொருவர் உற்சாகப்படுத்திக் கொள்ளவும் முடியும்.

ஒவ்வொரு குழுவும் எங்கு செல்லவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் இயேசு அறிவுறுத்துதல்களை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். மத்தேயு 11:1, இயேசு தாமே சென்று “அவர்களுடைய பட்டணங்களில்” பிரசங்கித்தார் என்று கூறுகிறது, இது அவர்களுக்கு குறிக்கப்பட்டிருந்த “பட்டணங்களை” குறிப்பிடுவதாக இருக்க முடியும்¹⁰ (இதை லூக். 10:1உடன் ஒப்பிடவும்). இந்தப் பயணம் எவ்வளவு நாட்கள் நீடிக்க வேண்டும் என்றும் மற்றும் அது முடிந்தவுடன் அப்போஸ்தலர்கள் எங்கு சென்று சேர வேண்டும் என்பது பற்றியும் ஒரு வகையான கருத்தொருமைப்பாடு இருந்திருக்கலாம் (மாற். 6:30; லூக். 9:10ஐக் காணவும்).

(2) அவர், அப்போஸ்தலர்களை ஆயத்தப்படுத்துவதற்கு, அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார்.¹¹ இயேசுவின் விரிவான அறிவுறுத்துதல் என்பது ஆயத்தப்படுத்துதலின் மிகவும் முக்கியமான பாகமாக இருந்தது.

என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு அவர் கூறினார். அவர்கள் யூதர்களிடம் மட்டும் செல்ல வேண்டியதாயிருந்தது (மத். 10:5, 6). பிற்பாடு, அவர்கள் “மற்ற ஆடுகளை” (புறஜாதியார்; யோவா. 10:16ஐக் காணவும்) குறித்து அக்கறை கொள்ளலாம். ஆயினும் இந்தப் பயணத்தில், அவர்கள் “மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகள்” (மத். 9:36) - அதாவது “காணாமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரின்” மீதே கவனம் செலுத்த வேண்டிய தாயிருந்தது (மத். 10:6).¹²

பன்னிருவரும் யூதர்களிடம் சென்றபோது, அவர்கள் போதிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அவர்கள், “சமீபித்திருந்த” (மத். 10:7) இராஜ்யத்தைக் குறித்த நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் மக்களை “மனந்திரும்புங்கள்” என்று கட்டளையிட வேண்டியிருந்தது (மாற். 6:12; மத். 4:17ஐக் காணவும்). அவர்கள் மக்களிடம் இயேசுவைப் பற்றிக் கூற வேண்டியிருந்தது.¹³

மற்றும், அவர்கள் பயணம் செய்து போதிக்கையில், அற்புதங்கள் செய்ய வேண்டியிருந்தது (லூக். 9:6ஐக் காணவும்). இயேசு அவர்களிடம், “வியாதியுள்ளவர்களைச் சொஸ்தமாக்குங்கள், மரித்தோரை எழுப்புங்கள்,¹⁴ குஷ்டரோகிகளைச் சுத்தம் பண்ணுங்கள், பிசாசுகளைத் துரத்துங்கள்” என்று கூறினார் (மத். 10:8அ). இன்னும் சற்று நேரத்தில் அதைப் பற்றி நான் அதிகமான கருத்துக்களைக் கூறுவேன்.

அவர்கள் எவற்றை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று அவர் கூறினார். அவர்கள் மிகவும் அத்தியாவசியமானவற்றை மட்டும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும், மற்றும் தாங்கள் செல்லும் இடங்களில் தங்களை ஏற்றுக் கொள்பவர்களின் உபசரிப்புத்தன்மையைச் சார்ந்தவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.¹⁵ “வேலையாள் தன் ஆகாரத்துக்குப் பாத்திரனாயிருக்கிறான்” என்று அவர் கூறினார் (மத். 10:10ஆ). இவ்வாறு, கிறிஸ்து அவர்களது பணிப்பொறுப்பின் அவசரத் தன்மையை வலியுறுத்தினார். வாழ்வின் அத்தியாவசியத் தேவைகளுக்கு அவர்கள் கர்த்தரை நம்பியிருக்க வேண்டும் என்றும் அவர்களுக்கு அவர் போதித்தார் (லூக். 22:35; மத். 6:33ஐக் காணவும்).

அவர்கள் எதிர்பார்க்க வேண்டியது என்ன என்பதை அவர் கூறினார். அவர்களின் செய்தியைச் சிலர் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் (மத். 10:11, 13அ), ஆனால் பலர் அதைப் புறக்கணிப்பார்கள் (மத். 10:13ஆ, 14, 16, 17, 21, 22, 24, 25).

அவர்கள் எவ்வாறு பதில்செயல் செய்ய வேண்டும் என்பதை அவர் கூறினார். அவர்கள் செய்யக் கூடாத சில வேலைகள் இருந்தன. அவர்கள் தங்களையும் தங்கள் செய்தியையும் புறக்கணித்தவர்களிடத்தில் தங்கள் நேரத்தை வீணாக்கக் கூடாதிருந்தது. இயேசு, “எவனாகிலும் உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமலும், உங்கள் வார்த்தைகளைக் கேளாமலும் போனால், அந்த வீட்டையாவது பட்டணத்தையாவது விட்டுப் புறப்படும்போது, உங்கள் கால்களில் படிந்த தூசியை உதறிப்போடுங்கள்” என்று கூறினார் (மத். 10:14). அந்நாட்களில், கால்களில் படிந்த தூசியை உதறிப்போடுதல் என்பது புறக்கணித்தலுக்கான அடையாளச் செய்கையாக இருந்தது.¹⁶ அது, மக்கள் தேவனுடைய செய்தியைப் புறக்கணித்தபோது, தேவன் அவர்களைப் புறக்கணித்தார் என்பதைச் சுட்டிக்காண்பித்தது.

அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுதலினால் பயமடைந்து விடாமல் இருக்க வேண்டியிருந்தது (மத். 10:26, 28). அவர்களின் விசுவாசத்தைப் பற்றி அவர்கள் தைரியமாகப் பேச வேண்டும் என்று கிறிஸ்து அவர்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்திருந்தார் (மத். 10:27), மற்றும் “மனுஷர் முன்பாக என்னை அறிக்கை பண்ணுகிறவன் எவனோ, அவனை நானும் பரலோகத் திலிருக்கிற என் பிதாவின் முன்பாக அறிக்கைபண்ணுவேன். மனுஷர்

முன்பாக என்னை மறுத்தலிக்கிறவன் எவனோ, அவனை நானும் பரலோகத் திலிருக்கிற என் பிதாவின் முன்பாக மறுதலிப்பேன்” என்று வாக்குறுதியும் அளித்தார் (மத். 10:32, 33). இந்த வாக்குத்தத்தங்கள் கர்த்தரைப் பற்றிய எந்த அறிக்கையிடுதலுக்கும் (அல்லது மறுதலித்தலுக்கும்)¹⁷ நடைமுறைப் படுவதாக உள்ளது, இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் இவைகள், அன்றாட வாழ்க்கையில் மனிதர்களுக்கு முன்பாக அவரை அறிக்கையிடுதலுக்கு (அல்லது மறுதலித்தலுக்கு) விசேஷித்த நடைமுறைப்பயன்பாடு கொண்டுள்ளன.

புறக்கணிக்கப்படுதலுக்குப் பதில்செயலாகப் பன்னிருவரும் செய்ய வேண்டிய செயல்களும் இருந்தன. அவர்கள் மனிதர்களால் புறக்கணிக்கப் பட்டாலும், தேவனால் புறக்கணிக்கப்படவில்லை என்பதை அவர்கள் கற்றுக்கொள்வது அவசியமாக இருந்தது. அவர்கள்மீது தேவன் இன்னமும் அக்கறையுள்ளவராக இருப்பார் (மத். 10:29-31). அவர்களைப் புறக்கணித்தல் என்பது அவர்களை அனுப்பினவரைப் புறக்கணித்தலாக உள்ளது என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது (மத். 10:40ஐக் காணவும்). ஆகையால், அவர்களை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப் படுவார்கள், அவர்களைப் புறக்கணிப்பவர்கள் சபிக்கப்படுவார்கள் (மத். 10:13-15).

(3) அப்போஸ்தலர்களை ஆயத்தப்படுத்துவதற்கு, இயேசு அவர்களை ஒருங்கமைத்து அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தியதுடன் மாத்திரம் நிறுத்தவில்லை; அவர்களுக்கு அவர் வல்லமையும் அளித்தார். அவர்கள் தங்கள் பணிப்பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தேவையானவற்றை அவர் கொடுத்தார். அந்த வரையறைக்குட்பட்ட கட்டளையின் (Limited Commission) வேளை வரையிலும், இயேசு மாத்திரமே அற்புதங்களை நிகழ்த்தியிருந்தார், ஆனால் இப்போது அவர், பன்னிருவரும் அதேபோன்ற ஊழியங்களைச் செய்யும் படிக்கு அவர்களுக்கு வல்லமையளித்தார்: அவர், “... அசுத்த ஆவிகளைத்”¹⁸ துரத்தவும், சகல வியாதிகளையும் சகல நோய்களையும் நீக்கவும் அவர்களுக்கு அதிகாரங்கொடுத்தார்” (மத். 10:1; மாற். 6:7; லூக். 9:1ஐக் காணவும்). மற்றும், அவசியமானது என்ற வகையில் அவர்களுக்கு ஏவுதலை வாக்களித்தார்:

... எப்படிப் பேசுவோம் என்றும், என்னத்தைப் பேசுவோம் என்றும் கவலைப்படாதிருங்கள்; நீங்கள் பேசவேண்டுவது அந்நேரத்திலே உங்களுக்கு அருளப்படும். பேசுகிறவர்கள் நீங்கள் அல்ல, உங்கள் பிதாவின் ஆவியானவரே உங்களிலிருந்து பேசுகிறவர் (மத். 10:19, 20).

இயேசு, அப்போஸ்தலர்களை எவ்வாறு ஆயத்தம் செய்தார் என்பதை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்போது, அவரது சிந்தையானது கலிலேயா மாகாணத்தில் அடுத்து வந்த இரண்டு அல்லது மூன்று வாரங்களில் நடைபெறவிருந்த பயணத்தைவிட அதிகமானவற்றின்மீது இருந்தது என்பது தெளிவு. “அதிபதிகளுக்கு முன்பாகவும், ராஜாக்களுக்கு முன்பாகவும்” மற்றும் “புறஜாதியாருக்கு முன்பாகவும்” என்ற குறிப்புகளும் (மத். 10:18) உபத்திரவம் பற்றிய இன்னும் பல முன்னுரைத்தல்களும் (மத். 10:17,

18, 21-23, 34-39), சபை நிலைநாட்டப்படுதலைத் தொடர்ந்து அப்போஸ் தலர்களின் ஊழியத்தையும் அவர்கள் நடத்தப்படவிருந்த விதத்தையும் சுட்டிக்காண்பித்தன.¹⁹

மத்தேயு 10ல், கிறிஸ்து இந்த வரையறைக்குட்பட்ட கட்டளையைக்²⁰ கொடுத்தபோது, அவர் விவரமான அறிவுறுத்துதல்களைக் கொடுத்தார்; ஆனால் மத்தேயு 28:18-20ல்,²¹ பிரதான கட்டளையைக் கொடுத்தபோது, உண்மையில் அவர் “இதை அப்படியே செய்யுங்கள்!”²² என்று கூறினார். இது ஒருவேளை, அவர் முன்னதாகவே தமது சீஷர்களிடத்தில் அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றும், அவர்கள் பிரசங்கிக்கும்போது எதிர்பார்க்கப் பட்டவை எவை என்பதையும் - மத்தேயு 10 போன்ற வசனப்பகுதிகளில் - கூறியிருந்த காரணத்தினால் இவ்வாறு இருந்திருக்கலாம்.

மத்தேயு 10ன் சில விசேஷித்த அளிப்புகள் நமக்கு இன்றைய நாட்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. நாம் யூதர்களிடத்தில் மாத்திரம் செல்லுவதில்லை (மத். 28:19; மாற். 16:15). அப்போஸ்தலர்களைப் போல் நாம் அற்புதமான வல்லமை பெற்றிருப்பதில்லை, மற்றும் நாம் பேசுகின்றபோது அற்புதவிதமாக ஏவப்படுவதில்லை. நாம் பிரசங்கிப்பதற் காக எங்காவது செல்லும்போது சிறிதளவே பொருள்கள்/பணம் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் அல்லது ஒன்றும் எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்று நம்மிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளப்படுவதில்லை.²³ இருந்தபோதிலும், மத்தேயு 10ன் பல கொள்கைகள் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் இன்னமும் செல்லத் தக்கவையாகவே உள்ளன.

நாமும் கூட, இவ்வுலகத்திற்குச் சவிசேஷத்தை எடுத்துச் செல்வதற்கு முன்பு திட்டமிட்டு ஒருங்கமைவுப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. இயேசுவின் ஒருங்கமைத்தல் என்பது விரிவானதாக இருந்ததில்லை. அதேபோல், நம்முடைய ஒருங்கமைத்தலும் இயன்ற அளவுக்கு எளிமையானதாக இருக்க வேண்டும். ஒருங்கமைத்தல் என்பது பணியைச் செய்ய அவசியமான குறைந்தபட்சத் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். எந்த ஒரு ஊழியத்தையும் எப்போதும் செய்யாமல், “ஒருங்கமைப்பைச் செய்வதிலேயே” அதிக நேரத்தை செலவிடும் சாத்தியக்கூறுள்ளது. பொது அறிவு என்பது நாளுக்கான ஒழுங்குமுறையாக உள்ளது. மத்தேயு 10:16ல் உள்ள ஞானமிக்க வார்த்தை களை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்.

கிறிஸ்து தமது அப்போஸ்தலர்களை இருவர் இருவராக அனுப்பிய விஷயம் மிகவும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டிய அவரது ஒருங்கமைப்பு அறிவுறுத்துதலின் ஒரு விவரமாக உள்ளது. விதிப்படி, ஊழியர்களைக் குழுக்களாக அனுப்புவதில் பயன் உள்ளது.

நாம் சவிசேஷத்தைப் பிறருக்கு எடுத்துச் செல்லுவதற்கு முன்பு, இன்னமும் நமக்கு ஆயத்தப்படுதல் தேவைப்படுகிறது. இயேசு பன்னிரு வருக்கும் “கட்டளையிட்ட/அறிவுறுத்திய பின்பு” (வ. 5; 11:1ஐயும் காணவும்) அவர்களை அனுப்பினார். என்ன செய்ய வேண்டும் என்றும் எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்றும் ஒவ்வொருவரும் அறிந்துள்ளார்கள் என்று யூகித்துக் கொள்ள வேண்டாம். அறிவுறுத்துதலை ஒருக்காலும்

தேவைக்குக் குறைவாகத் தராதீர்கள்.²⁴ மற்றும், நாம் சவிசேஷத்தை எடுத்துச் செல்லுகையில் தேவன் நம்மைக் கவனித்துக் கொண்டு இருக்கின்றார் என்பதை நாம் இன்னமும் உணர்ந்தறிய வேண்டியது அவசியமானதாக உள்ளது (மத். 10:28-31), மற்றும் நாம் முடிவு பரியந்தம் நிலைத்திருக்கும்படி ஊக்குவிக்கப்பட்டவர்களாயிருத்தல் என்பது இன்னமும் அவசியமானதாக உள்ளது (வ. 22).

முயற்சியின் வெற்றி (மத். 11:1; மாற். 6:12, 13; லூக். 9:6)

இயேசு தமது அறிவுறுத்துதல்களை முடித்தபின்பு, அப்போஸ்தலர்கள் இருவர் இருவராக ஆறு குழுக்களாகப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். “அவர்கள் புறப்பட்டுப்போய்: மனந்திரும்புங்கள் என்று பிரசங்கித்து; அநேகம் பிசாசுகளைத் துரத்தி, அநேகம் நோயாளிகளை எண்ணெய் பூசிச் சொஸ்தமாக்கினார்கள்” (மாற். 6:12, 13). முதன் முறையாக அவர்கள், தங்கள் ஈஜமானர் செய்திருந்த அற்புதச் செயல்கள் பலவற்றைத் தாங்களும் செய்தார்கள். அவர்கள் உணர்வெழுச்சியடைந்தார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா?²⁵

அவர்கள் புறப்பட்டுச் சென்றபின்பு, கிறிஸ்து அப்பகுதியில் தமது சொந்தப் பயணத்தை மீண்டும் தொடர்ந்தார் (மத். 11:1). இப்போது, கலிலேயா மாகாணத்தில் ஒரு குழுவிற்குப் பதிலாக ஏழு குழுக்கள் பயணம் செய்து, பிரசங்கித்து குணமாக்கிக் கொண்டிருந்தன!

தீவிரமான ஒரு பயமுறுத்துதல் (மத். 14:1-12அ; மாற். 6:14-29; லூக். 9:7-9)

ஏரோது திடீரென்று அறிந்துகொள்ளுதல்

முன்பே குறிப்பிட்டபடி, கலிலேயா மாகாணம் ஏரோது அரசனால் ஆளப்பட்டது. இவன் புகழ்ச்சியற்ற மகா ஏரோதுவின் ஒரு மகனான ஏரோது அந்திப்பா என்பவனாக இருந்தான்.²⁶ கிறிஸ்து பன்னிருவரை அனுப்புவதற்கு முன்பாக, இந்த அரசன் இயேசுவின் ஊழியத்தைக் குறித்துச் சிறிதளவே கவனம் செலுத்தினான் அல்லது கவனம் செலுத்தவேயில்லை என்பது தெளிவு. விதிப்படி, “குடிமைச் சீரமைப்பாளர்கள்” மக்களைக் கலகம் செய்யும்படி தூண்டாத வரையில், அவர்களைக் குறித்து அரசாங்கம் கவலையற்றிருந்தது. இப்போது, சவிசேஷகர்களின் ஏழு குழுக்கள் அவனது [ஏரோதுவின்] எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் குறுக்கும் நெடுக்கமாக ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருந்தன, இந்தப் புதிய இயக்கத்தை இனியும் கண்டு கொள்ளாமல் இருக்க ஏரோதுவினால் முடியாமற்போயிற்று.

மத்தேயு சவிசேஷ விவரம், “அக்காலத்தில், காற்பங்கு தேசாதிபதியாகிய ஏரோது இயேசுவின் கீர்த்தியைக் கேள்விப்பட்டார்” என்று கூறுகிறது (14:1). மாற்கு சவிசேஷ விவரத்தில், பன்னிருவரின் ஊழியம் (6:13) பற்றிய தொகுப்புரைக்குப் பின்பு, அவர் [மாற்கு], “அவருடைய பேர் [அதாவது இயேசுவின் பேர்] பிரசித்தமானபடியினால், ஏரோது ராஜா அவரைக்

குறித்துக் கேள்விப்பட்டீ” என்று எழுதினார் (மாற். 6:14அ). லூக்கா, அப்போஸ்தலர்களின் வெற்றியைக் குறித்து எழுதிவிட்டு (9:6) பின்பு, “அப்பொழுது காற்பங்கு தேசாதிபதியாகிய ஏரோது அவரால் செய்யப்பட்ட யாவையும் கேள்விப்பட்டீ[டு] ... கலங்கினான்” என்று கூறினார் (9:7அ, 8).

ஏரோது வேதனைமிகக் வகையில் பதற்றமடைதல்

இயேசுவைப் பற்றி மக்கள் என்ன சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்ற விஷயங்கள் ஏரோதுவின் செவிகளுக்கு எட்டின: அவர் [இயேசு] எலியா என்று சிலர் கூறினார்கள்; தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார் என்று மற்றவர்கள் நம்பினார்கள் (லூக். 9:8; மாற். 6:15).²⁷ ஆயினும் சிலர், “யோவான் ஸ்நானன் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தான்,²⁸ ஆகையால் அவனிடத்தில் இந்தப் பலத்த செய்கைகள் விளங்குகிறது”²⁹ என்று கூறியதுதான் அரசனை மிகவும் பதற்றத்துக்கு உள்ளாக்கிற்று (மாற். 6:14ஆ; லூக். 9:7ஆ - வைக் காணவும்). இந்த காற்பங்கு தேசாதிபதியோவாணைச் சற்றுக் காலத்திற்கு முன்புதான் சிரச்சேதம் செய்திருந்தான், எனவே இது அவனைப் பதற்றப்படுத்திற்று.³⁰

ஒரு ஆண்டுக்கு அல்லது அதற்கு முந்திய காலகட்டத்தில்³¹ ஏரோது, தனது மனைவியை [வைப்பாட்டியை] மகிழ்விப்பதற்காக, அந்தத் தீர்க்கதரிசியை [யோவான் ஸ்நானனை] சிறையில் அடைத்திருந்தான். அரசன் தனது அரை சகோதரனான பிலிப்புவின் மனைவியான ஏரோதியானை, அவனை [பிலிப்புவை] விட்டு விலக்கித் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டிருந்தான் (மத். 14:3). இந்த ஏரோதியாளே மகா ஏரோதுவின் வம்சத்தவளாக இருந்தான்; அவள் ஏரோதுவின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரியாக இருந்தாள்.³² ஏரோது அந்திப்பாவுடன் அவள் செய்துகொண்ட “திருமணம்” லேவியத்துவ நியாயப்பிரமாண விதிகளில் பலவற்றை மீறிய செயலாக இருந்தது.³³ யோவான் [ஸ்நானன்] ஏரோதை நோக்கி, “நீர் அவனை வைத்துக்கொள்வது நியாயமல்ல” (மத். 14:4) என்று கூறும் துணிச்சல் கொண்டிருந்தார் - இது ஏரோதியானுக்கு மிகுந்த கோபமூட்டியிருந்தது (மாற். 6:19).³⁴

யோவாணை மரணத்திற்குள்ளாக்க வேண்டும் என்று ஏரோதியாளர் விரும்பியிருந்தபோதிலும் (மாற். 6:19), ஏரோது அவ்வளவு தூரம் செல்லத் தயங்கினான் - அந்தத் தீர்க்கதரிசியின் மரணதண்டனை ஒரு கலகத்தை உண்டாக்கும் என்று அவன் பயந்தான் (மத். 14:5ஐக் காணவும்). மேலும், அவன் யோவான்மீது மனக்குறைவுடன் கூடிய ஒரு மரியாதை வைத்திருந்தான். மாற்கு, “அதேனென்றால் யோவான் நீதியும் பரிசுத்தமுமுள்ளவனென்று ஏரோது அறிந்து, அவனுக்குப் பயந்து, அவனைப் பாதுகாத்து...” என்று எழுதினார் (மாற். 6:20அ). பின்பு மாற்கு பின்வரும் வினோதமான குறிப்பைக் கூடுதலாக எழுதினார்: “அவன் யோசனையின்படி அநேக காரியங்களைச் செய்து, விருப்பத்தோடே அவன் சொல்லைக் கேட்டு வந்தான்” (6:20ஆ).³⁵ இராஜ உடையில் இருந்த ஏரோதுவின் முன்னிலையில் முரட்டு உடையில் யோவான் ஸ்நானன் அவனுக்கு முன்பாக நிற்பதைக் கற்பனை செய்வது கடினமானதாக இருக்காது. அந்தத் தீர்க்கதரிசி,

அரசனின் பக்கமாய்த் தன் சுட்டுவிரலை ஆட்டியபோது, அரசனின் முகத்தில் கலவரம் நிறைந்த பார்வை வந்ததை நான் சித்தரித்துக் காண்கின்றேன். The Living Bible பொழிப்புரையில் “ஏரோது யோவான் ஸ்நானனுடன் பேசிய போதெல்லாம் கலவரம் அடைந்தான், ஆனாலும் கூட அவன் யோவான் ஸ்நானன் கூறுவதைக் கேட்க விரும்பினான்” என்றுள்ளது.

ஏரோது அரசன் - ஒரு பிறந்தநாள் விருந்து கொடுக்கத் தீர்மானித்து அந்த விதிவசமான நாள் வரும் வரையிலும் - யோவான் ஸ்நானனை ஏரோதியாளிடம் இருந்து பாதுகாத்தான் (மத். 14:6; மாற். 6:21). கனியாட்டு விருந்தின் உச்சகட்டத்தில்,³⁶ ஏரோதியாளின் மகள் நடனமாடுவதற்காக விருந்து நடந்து கொண்டிருந்த அறைக்குள் வந்தாள் (மத். 14:6; மாற். 6:22). அந்தப்பெண்ணின் பெயர் சலோமி என்று யோசிப்பல் கூறினார். அவளது நடனத்தின் இயல்பைப் பற்றி வெளிப்படையாகக் கூறுவதற்கு எனது நாணம்/தன்னடக்கம் என்னைத் தடை செய்கிறது.³⁷ ஏரோதியாள் தனது பேய்த்தனமான திட்டத்தை முடித்து வைப்பதற்குத் தனது மகளை இவ்வாறு பயன்படுத்துவாள் என்ற உண்மையும்,³⁸ அத்துடன் அரசன் மதுபானம் பண்ணுவதில் தனது சகாக்களாயிருந்தவர்கள் முன்பாகத் தனது வளர்ப்பு மகளை இவ்விதமாகக் காட்சிப்படுத்த அனுமதிப்பான் என்பதும், ஏரோது குடும்பத்தின் ஒழுக்க[வீன]த்தைப் பற்றி அதிகம் வெளிப்படுத்துகிறது.

வேத பாடப் பகுதி, சலோமியின் நடனம் “ஏரோதுவையும் அவனோடே கூடப் பந்தியிருந்தவர்களையும் சந்தோஷப்படுத்தினது” என்று கூறுகிறது (மாற். 6:22அ). அந்த நடனம் அவர்களை ஏன் “சந்தோஷப்படுத்தினது” என்று ஆய்ந்தறிவது கடினமானதல்ல. அரசன் அந்தப் பெண்ணிடம், “உனக்கு வேண்டியதை என்னிடத்தில் கேள், அதை உனக்குத் தருவேன்” என்று கூறினான் (மாற். 6:22ஆ). (அவனது குரலில் இருந்த குடிமயக்கத்தின் உளறலை என்னால் கேட்க முடிகிறது.) அவன் ஒரு வாக்குறுதியாக, “நீ என்னிடத்தில் எதைக்கேட்டாலும், அது என் ராஜ்யத்தில் பாதியானாலும், அதை உனக்குத் தருவேன்” என்று ஆணையிட்டான்³⁹ (மாற். 6:23; மத். 14:7ஐக் காணவும்).

என்ன ஒரு பரிசளிப்பு! ஒரு ராஜரீக அரசின் “பாதியளவு வரைக்கும்” உங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தால் உங்கள் வேண்டுகோள் என்னவாக இருக்கும்?⁴⁰ சலோமி தயங்கவில்லை. “அவள் தன் தாயினால் ஏவப்பட்ட படியே: யோவான் ஸ்நானனுடைய தலையை இங்கே ஒரு தாலத்திலே எனக்குத் தாரும் என்று கேட்டாள்” (மத். 14:8).⁴¹ ஏரோதியாள், அவரது [யோவான் ஸ்நானனின்] மரணம் பற்றிய ஒரு அறிக்கையை விரும்பவில்லை; ஒருவேளை அவள் ஏமாற்றப்பட்டு விடலாம்.⁴² அவள் அவரது உடலைக் காண விரும்பவில்லை; ஒரு மரணக்காட்சி அரங்கேற்றப்படக் கூடும். அவரது உடலில் இருந்து துண்டிக்கப்பட்ட தலையிலிருந்து வெட்டப்பட்ட பல இரத்தக்குழாய்களின் வழியே ஜீவ இரத்தம் வழிந்தோடுவதைக் காணும்போதுதான் அவள் திருப்தியடைவாள். மற்றும் அவள், அந்த தீர்க்கதரிசியின் தலையை [உடனே] “இப்பொழுதே” (மாற்.

6:25) - ஏரோது தனது மனதை மாற்றிக்கொள்ள ஒரு வாய்ப்பைப் பெறுவதற்கு முன்பே - விரும்பினான்.

அரசன் உடனே வருத்தப்பட்டான்; ஆனால், அவன் தனது ஆணையைக் கேட்டிருந்தவர்களுக்கு முன் “முகம் இழந்து” போவதற்கு மாறாக, யோவானின் தலையை வெட்டும்படி கட்டளையிட்டான். அந்தச் செயல் விரைவாகச் செய்யப்பட்டது:

உடனே அவனுடைய தலையைக் கொண்டுவரும்படி சேவகனுக்குக் கட்டளையிட்டு அனுப்பினான். அந்தப்படி அவன்போய், காவற் கூடத்திலே அவனைச் சிரச்சேதம்பண்ணி, அவன் தலையை ஒரு தாலத்திலே கொண்டுவந்து, அதை அந்தச் சிறுபெண்ணுக்குக் கொடுத்தான்; அந்தச் சிறுபெண் அதைத் தன் தாயினிடத்தில் கொடுத்தாள் (மாற். 6:27, 28).

இந்தச் செயல் ஏரோதியானை மகிழ்வித்து இருந்திருக்கலாம், ஆனால் இது ஏரோதுக்கு மனஅமைதியின்மையைக் கொண்டு வந்தது. அவன் தான் செய்தது குறித்து “துக்கமடைந்தான்” (மத். 14:9). மனச்சாட்சியுடன் உள்ள ஏரோது ஒருவனைக் கற்பனை செய்தல் என்பது மிகவும் கடினமானதாகும், ஆனால் அவன் குறைந்தபட்சம் மிகவும் சஞ்சலமாக இருந்தான். இவ்விதமாக, அவன் மக்கள் கூட்டத்தின் மூடநம்பிக்கையான யூகங்களைக் கேள்விப்பட்டபோது, அவன் ஆபத்தை முன்னால் அறியும் உணர்வினால் நிரப்பப்பட்டான். மாற்கு, “... அவன் நான் சிரச்சேதம் பண்ணின யோவான்தான்; அவன் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தான்” என்று ஏரோது கூறியதாகப் பதிவு செய்தார் (மாற். 6:16; மத். 14:2).

ஏரோது அபாயத்திற்குரிய வகையில் ஆர்வமாயிருத்தல்

இயேசு உண்மையிலேயே யோவானா அல்லவா என்பது பற்றி ஏரோது தனது மனதைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக, அவரை [இயேசுவை] காண்பது அவசியம் என்று முடிவு செய்தான் (லூக். 9:9அ). ஏரோது, “அவரைப் பார்க்க விரும்பினான்” என்று லூக்கா எழுதினார் (லூக். 9:9ஆ). நீங்கள் அந்த வார்த்தைகளை வாசிக்கும்போது, கலிலேயாவில் ஏரோதுவுக்குச் சாதகமாயிருந்த ஆதாரமூலங்களை மனதில் கொள்ளுங்கள். கிறிஸ்துவைப் போல் வெளிப்படையாக மக்களிடையில் ஊழியம் செய்கின்ற ஒருவரைக் கண்டுபிடித்தல் என்பது அரசனுக்குச் சாதாரணமாகக் கடினமாயிருந்திராது.

கேட்கப்படாத மற்றும் விரும்பப்படாத இந்த கவனம் செலுத்துதலானது இயேசுவுக்கு அபாயத்தைக் கொண்டு வந்தது. மாடு மேயும் ஒரு புல்வெளியினூடே நீங்கள் நடந்து சென்றால், மேய்ந்து கொண்டிருக்கும் காணையின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கு நீங்கள் விரும்ப மாட்டீர்கள். ஒரு குளவிகூட்டின் அருகில் நீங்கள் இருந்தால், அந்தக் கொட்டும் பூச்சியின் கவனத்தை ஈர்த்தல் என்பது ஞானமற்ற செயலாக இருக்கும். எனது அயலகத்தில் ரஷடி ஒருவன் குடியிருந்தால், அவன் என்னிடம் கவனம் செலுத்துவதை நான் அநேகமாக விரும்ப மாட்டேன்.

இயேசுவைக் காண வேண்டும் என்ற ஏரோதின் தாகம் குறையா

திருந்தது என்பதை நாம் பிற்பாடு அறிகின்றோம். கிறிஸ்துவின் பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் கடைசி வாரத்தில், அந்த அரசன் “இயேசுவைக் குறித்து அநேக காரியங்களைக் கேள்விப்பட்டிருந்ததினாலும், அவரால் செய்யப்படும் அடையாளத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்பியிருந்ததினாலும், அவரைக் காணும்படி வெகு நாளாய் ஆசை கொண்டிருந்தான்” என்று நாம் வாசிக்கின்றோம் (லூக். 23:8). ஏரோது இயேசுவை விசாரணை செய்த பின்பு, கிறிஸ்து அவனுக்கு பயமுறுத்தலாக இருந்ததாக ஏரோது நிச்சயத்திருந்தால், அவன் நிச்சயமாக அவருக்கு மரண தண்டனையைக் கட்டளையிட்டிருப்பான் (லூக். 13:31-33ஐக் காணவும்).⁴³ ஆம், கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தின்மீது அந்த அரசனுக்கு இருந்த ஆர்வம் உண்மையானதும் உடனடியான பயமுறுத்துதலாயும் இருந்தது.

வியூகமான வகையில் விலகிச் செல்லுதல் (மத். 14:12ஆ, 13; மாற். 6:30-32; லூக். 9:10; யோவா. 6:1)

அவசியப்பட்ட அறிக்கை

அதே வேளையில், இயேசு தமது பயணத்தை முடித்தார், மற்றும் அவரும் அவரது சீஷர்களும் மீண்டும் குழுவாக இணைந்தார்கள்.⁴⁴ “அப்பொழுது அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவினிடத்தில் கூடிவந்து, தாங்கள் செய்தவைகள் உபதேசித்தவைகள் யாவையும் அவருக்கு அறிவித்தார்கள்” (லூக். 9:10அ; மாற். 6:30; மத். 14:12ஆ - வைக் காணவும்). இந்த “தகவல் சேகரிப்பு” என்பது அவர்களின் பயிற்சிக்கு இன்றியமையாததாக இருந்தது. அவர்கள், தாங்கள் செய்திருந்தவை என்ன, “செயல்பட்டது” என்ன மற்றும் செயல்படாதது என்ன என்பவற்றைப் பற்றிப் பேசுவது அவசியமாயிருந்தது. அவர்கள் தங்கள் தவறுகளை ஒப்புக்கொண்டு, “நாம் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்?” என்று கேட்பது அவசியமாயிருந்தது. அவர்கள் கேட்பதற்கு டஜன் கணக்கில் கேள்விகளைக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்து தமது சீஷர்களுக்கு உதவ முயற்சி செய்த வேளையில்கூட, அவர்கள் மீண்டுமாக விடாப்பிடியான மக்கள் கூட்டத்தால் சூழப்பட்டார்கள். “வருகிறவர்களும் போகிறவர்களும் அநேகராயிருந்தபடியினால் போஜனம்பண்ணுகிறதற்கும் அவர்களுக்குச் சமயமில்லாதிருந்தது” (மாற். 6:31ஆ)⁴⁵ - அவர்களின் முதல் பிரசங்கப் பயணத்தை முடிக்கக்கூட சமயமில்லாதிருந்தது.

கவலைக்குரிய அறிக்கை

யோவானின் மரணத்திற்குப் பின்பு, வருத்தப்பட்டிருந்த அவரது சீஷர்கள், அவரது உடலை எடுத்துச் சென்று அதை ஒரு கல்லறைக்குள் வைக்க அனுமதிக்கப்பட்டார்கள் (மாற். 6:29; மத். 14:12அ - வைக் காணவும்). இதற்குப் பின்பு அவர்கள், இயேசுவினிடத்தில் அதைப் பற்றிக்

கூறுவதற்காக, அப்போஸ்தலர்கள் வந்துசேர்ந்த அதே வேளையில் அவரிடத்தில் வந்தார்கள்⁴⁶ (மத். 14:12ஆ).

குழ்நிலைக்கேற்ற ஓய்வு

“இயேசு அதைக்கேட்டு” (மத். 14:13அ), வனாந்தரமான ஓரிடத்தில் தனித்துச் சற்றே இளைப்பாறும்படி போகலாம் என்று தமது சீஷர் களிடத்தில்⁴⁷ முன்மொழிந்தார் (மாற். 6:31). இந்தப் பின்வாங்குதல் குறைந்தபட்சம் இரண்டு நோக்கங்களுக்கு உதவிற்று. முதலாவது இடத்தில், இது கிறிஸ்துவையும் அவரது பின்பற்றாளர்களையும் ஏரோதுவின் ஆட்சி எல்லைகளில் இருந்து நீக்கிப்போடும். இந்த வேளையிலிருந்து, இயேசு கலிலேயாவில் கொஞ்சக்காலமே செலவழிப்பார். அவர் அவ்வப்போது சுருக்கமான பயணங்களுக்காகத் திரும்பி வருவார், ஆனால் அந்த மாகாணத்தில் அவரது பெருமளவு ஊழியம் இப்போது முடிவடைந்திருந்தது.

இரண்டாவது இடத்தில், இந்தப் பின்வாங்குதல் கிறிஸ்துவுக்கு, அவரது சீஷர்களுடன் தனித்து இருப்பதற்குத் தேவையான காலத்தைக்கொடுக்க வேண்டும்.⁴⁸ அவர்கள் யாவரும் அப்போதுதான் ஒரு கடினமான பயணத்திலிருந்து திரும்பி வந்திருந்தார்கள், அவர்களின் உடல்கள் ஓய்வுக்காகக் கதறின (மாற். 6:31அ). மற்றும், கர்த்தருடன் அவர்கள் இருக்கும் வேளையானது, அவர்களின் முதல் பிரசங்கப் பயணத்தில் நடந்திருந்த யாவற்றையும் குறித்துக் கலந்துரையாட அவர்களுக்கு உதவியிருக்கும்.

மீண்டும் ஒருமுறை, அவர்கள் கலிலேயாக் கடலின் குறுக்கே பயணம் செய்து கிழக்கு நோக்கிச் சென்றார்கள்.⁴⁹ மத்தேயுவும் மாற்குவும், அவர்கள் “தனிமையான இடத்திற்கு” சென்றதாகக் கூறினார்கள் (மத். 14:13அ; மாற். 6:31அ), அதே வேளையில் லூக்கா, அவர்கள் “தனித்திருக்கும்படி பெற்சாயிதா என்னும் பட்டணத்தைச் சேர்ந்த வனாந்தரமான ஒரு இடத்துக்குப் போனதாக” சுட்டிக்காண்பித்தார் (லூக். 9:10ஆ). கடலுக்கு அருகில் பெற்சாயிதா என்ற பெயரில் குறைந்தது இரண்டு ஊர்கள் இருந்தன.⁵⁰ கப்பர்நகும் அருகில் இருந்த [இப்பெயர்கொண்ட] ஒரு ஊரை, நாம் ஏற்கனவே அறிந்துள்ளோம் (மாற். 6:45).⁵¹ இயேசுவும் பன்னிருவரும் இப்போது பயணம் சென்று சேர்ந்த இந்த இன்னொரு ஊர், கலிலேயாக் கடலின் வடகிழக்குப் பகுதியில் இருந்த ஒரு கிராமமாக இருந்தது. இதன் முழுப்பெயர், பெற்சாயிதா ஜூலியல் என்பதாயிருந்தது.⁵² அவர்கள் சென்று சேர்ந்த இடம், கடற்கரையில் இருந்த ஒரு வனாந்தரப் பகுதியாக, ஊருக்கு அருகாமையிலிருந்த பகுதியாக இருந்தது என்பது தெளிவு.

முடிவுரை

கிறிஸ்துவுக்கும் அவரது அப்போஸ்தலர்களுக்கும் இளைப்பாறுதலுக்கான நம்பிக்கைகள் எதையும் ஏமாற்றத்திற்குள்ளாக்கும் கூட்டம் ஒன்று அவர்களுக்காகக் காத்திருந்ததைப் பற்றிய வரலாறுடன் நாம் அடுத்தமுறை இவ்வேத வசனப்பகுதியைத் தொடருவோம். நமது படிப்பின் இப்பகுதியை நான் முடிக்கும் இவ்வேளையில், நமது பாடத்தில் இருந்த ஐந்து சிந்தனை

களை வெளிக்கொண்டு வர என்னை அனுமதியுங்கள்:

(1) “அறுப்பு மிகுதி, வேலையாட்களோ கொஞ்சம்” (மத். 9:37) என்பது இன்னமும் உண்மையானதாகவே இருக்கிறது. நாம் பதில்செயல் செய்யக் கடவோம், ஏனெனில் நமது தேவன் அழைக்கின்றார்.

(2) தேவன் “அறுப்புக்கு எஜமானாக” இருக்கின்றார் (மத். 9:38), மற்றும் அவரே விளையச் செய்கிறவர் (1 கொரி. 3:6) என்பது இன்னமும் உண்மையானதாகவே இருக்கிறது. நாம் வைராக்கியமாய் இருக்கக்கடவோம், ஏனெனில் நமது தேவன் ஆசீர்வதிக்கின்றார்.

(3) நாம் “இலவசமாய்ப் பெற்றுள்ளோம்,” நாம் “இலவசமாய்க் கொடுக்க வேண்டும்” (மத். 10:8) என்பது இன்னமும் உண்மையானதாகவே இருக்கிறது. நாம் பெருந்தன்மையைக் கற்றுக்கொள்ளக்கடவோம், ஏனெனில் நமது தேவன் பராமரிக்கின்றார்.

(4) ஆவிக்குரிய வெற்றியானது “பொல்லாத ஆவிகளின் சேனைகளிடத்திலிருந்து” (எபே. 6:12) அபாயத்தைக் கொண்டுவருகிறது என்பது இன்னமும் உண்மையானதாகவே இருக்கிறது. நாம் தைரியமாக நிலைத்திருக்கக்கடவோம், ஏனெனில் நமது தேவன் பாதுகாக்கின்றார்.

(5) சோதனைகள் வருகிறபோது, தப்பிக்கொள்ளும் போக்கைத் தேவன் உண்டாக்குகிறார் (1 கொரி. 10:13) என்பது - அது கலிலேயாக்கடலின் மறுபுறத்தில் இருந்தாலும் கூட - இன்னமும் உண்மையானதாகவே இருக்கிறது. நாம் விசுவாச நிறைவுடன் நிலைத்திருக்கக்கடவோம், ஏனெனில் நமது தேவன் [தேவையானவற்றை] அளிக்கின்றார்.

நமது பாடங்கள் யாவும் நம்மை இயேசுவினிடத்தில் நெருங்கிச் சேர்க்க வேண்டும் என்றும் தேவனுக்குள் நமது விசுவாசத்தைப் பெலப்படுத்த வேண்டும் என்றும் நான் ஜெபிக்கின்றேன்.

குறிப்புகள்

இந்தப் பாடத்தில் நான் எனது வழக்கமான செயல்முறையை மாற்றிக் கொள்ளப் போகின்றேன். வேத பாடப்பகுதியுடன் தொடர்புடைய வகையில் ஒரு பிரசங்கத்தை மாத்திரம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக நான் இவ்விடத்தில் இரண்டு பிரசங்கங்களை உள்ளடக்குகின்றேன். முதலாவது பிரசங்கமானது, மத்தேயு 10ல் இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கொடுத்த அறிவுறுத்தல்கள் பற்றியது; இந்தப் பாடத்தைத் தொடர்ந்து இப்பிரசங்கம் வருகிறது. இரண்டாவது மத்தேயு 14ல் மற்றும் அத்துடன் தொடர்புள்ள மற்ற சவிசேஷ வசனப்பகுதிகளில் பதியப்பட்டுள்ள யோவான் ஸ்நானனின் மரணத்தைப் பற்றியது. இது யோவான் ஸ்நானனின் வாழ்வு பற்றிய ஒரு தொகுப்புரையாகும், முதல் பிரசங்கத்தைத் தொடர்ந்து இந்தப் பிரசங்கமும் தரப்பட்டுள்ளது.

“காணாமற்போன ஆடுகளை” (யூதர்களை) மீளக்கூட்டுவிக்கும் அறை கூவலை, இன்றைய நாட்களில் “சத்தியத்திலிருந்து விலகிச் செல்பவர்களை” (அவிசுவாசியாகிப்போன கிறிஸ்தவர்களை; யாக். 5:19, 20; கலா. 6:1 ஆகியவற்றைக் காணவும்) மீண்டும் திருப்பிக்கொண்டுவரும் அவசியத்து

டன் ஒப்பிடுதல் என்பது மத்தேயு 10க்கான இன்னொரு அணுகுமுறையாக உள்ளது. நாம் பிரதான கட்டளையை (விலகியுள்ள பாவிகளுக்கு சவிசேஷத்தை எடுத்துச் செல்லுதல்) நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு “வரையறைக்குட்பட்ட கட்டளையை” (தவறுகின்ற கிறிஸ்தவர்களை மீளக்கட்டி எழுப்புதல்) நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது அவசியம் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

யோவானின் மரணத்தைச் சுற்றி நடந்த நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் வைத்து ஒரு பிரசங்கம் பிரசங்கிக்கப்பட முடியும்.

குறிப்புகள்

¹மத்தேயு 10:2-4ன் மீது அதிகமான படிப்பிற்கு, “கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில், “கூட்டத்தின் புயல்” என்ற பாடத்தில் காணவும். ²நீங்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் பொருத்தமானதாக இருந்ததென்றால், “கடைசிப் பயணங்களை” மேற்கொள்ளும் இசைக்குழுக்களைப் பற்றி நீங்கள் குறிப்பிடலாம். சில வேளைகளில் இது உண்மையிலேயே அவர்களின் கடைசிப் பயணமாகி விடுகிறது. சில வேளைகளில் இது அவர்கள் தங்கள் இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கு மக்களை கவர்ந்து இழுப்பதற்கான விளம்பரத் தந்திரமாக இருக்கிறது. ஆனால், இந்தப் பகுதியில் இது, உண்மையாகவே இயேசுவின் கடைசிப் பயணமாக இருந்தது. ³“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1” என்ற புத்தகத்தில் கிறிஸ்து வந்த வேளையில் இருந்த உலகம் என்ற பாடத்தில் ஏரோது பற்றிய தகவல்களைக் காணவும். ⁴“ஸ்திரீகளும் பிள்ளைகளும் தவிர, சாப்பிட்ட புருஷர்கள் ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் பேராயிருந்தார்கள்” (மத். 14:21). ⁵“மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகள்” என்ற சொற்றொடர், அவர்களின் ஆவிக்குரிய வகையிலான மாபெரும் தேவையைச் சுட்டிக்காண்பிக்கும் அளவை உருவகமாக உள்ளது. மேய்ப்பன் இல்லாத ஆடுகள், வழிகாட்டுதலும், போஷிப்பும் பாதுகாப்பும் இல்லாதவைகளாகிவிடுகின்றன. ⁶தேவனே “விளையச் செய்கிறவராய்” இருக்கின்ற காரணத்தினால் (1 கொரி. 3:6, 7) அவரே “அறுப்புக்கு எஜமானாக” இருக்கின்றார். ⁷“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில், “அதிகாரம் உள்ளவராய்” என்ற பாடத்தில் காணவும். ⁸“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில், “ஒரு மும்முரமான நாள்” என்ற பாடத்தில் காணவும். ⁹உலகில் நான் வாழும் பகுதியில் இந்தக் கருத்தை விளக்கும் சொற்றொடராக, “Let them try their wings” என்பது உள்ளது. பறவைகள் பற்றி பழக்கமுள்ள எவரும் இந்தக் கருத்தைப் புரிந்துகொள்ளுவார்கள். ¹⁰இந்தச் சொற்றொடர் சீஷர்களின் சொந்த ஊர்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கவும் சாத்தியக்கூறுண்டு.

¹¹நான், மத்தேயு 10ன் அறிவுறுத்தல்களை இந்தப் பாடத்தில், இவ்வதிகாரத்திலிருந்து தேர்ந்துகொள்ளப்பட்ட வசனங்களின் மீதான துணைப்பாடத்தில், மற்றும் இதைத் தொடர்ந்து வரும் பிரசங்கத்தில் சுருக்கமாக ஆராய்ந்திருக்கின்றேன். இவ்விடத்தில் உள்ள அறிவுறுத்துதல்களை இயேசு எழுபது பேரை அனுப்பும்போது கொடுத்த அறிவுறுத்துதல்களுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தல் என்பது மதிப்புமிக்கதாக இருக்கும் (லூக். 10:1-16). ¹²இந்த வரையறையின் காரணமாக, மத்தேயு 10 “வரையறைக்குட்பட்ட கட்டளை” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இது (எல்லாருக்குமான) “பிரதான கட்டளையை” தருகிற மத்தேயு 28:18-20உடன் நேரெதிராக உள்ளது. ¹³அவர்களின் பிரசங்கித்தலானது எல்லாப் பகுதிகளிலும் இயேசுவின் பெயரை நன்கு அறியச் செய்தது என்ற உண்மையினால் இது

மறைமுகமாய்க் குறிப்பிடப்படுகிறது (மத். 14:1; மாற். 6:13, 14ஐக் காணவும்).¹⁴ மரித்தோரை உயிரோடெழுப்பும் வல்லமை, நோயாளிகளை அற்புதமாய்க் குணமாக்கும் வல்லமையுடன் பிணைக்கப்பட்டிருந்தது. நோயாளிகளை அற்புதமாய்க் குணமாக்குவதாக உரிமைகோரும் ஒருவர் மரித்தவர்களை உயிருடன் எழுப்பவும் வல்லமை கொண்டிருத்தல் என்பதே சீர்பொருந்தியதாக உள்ளது.¹⁵ அறிவுறுத்துதல் பற்றிய மூன்று சவிசேஷ விவரங்களும் ஒப்பிடப்படும்போது, உடுத்தத் தேவையானவற்றில் ஒன்றை மட்டும் அவர்கள் எடுத்துச் செல்ல கிறிஸ்து அனுமதித்தார், ஆனால் மாற்று உடையை அனுமதிக்கவில்லை என்று அவைகள் சுட்டிக்காண்பிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. மேலும், அவர்கள் பணத்தையோ உணவுப் பொருட்களையோ எடுத்துச் செல்லக்கூடாது. இது அநேகமாக, ஒரு சிறிய பயணமாக, ஒரு சில வாரங்களில் முடிவடைவதாக இருந்திருக்கும் மற்றும் அவர்கள் உபசரிப்பை நடைமுறைப்படுத்தியிருந்த மக்களிடத்தில் சென்றார்கள் என்பதைச் சிந்தையில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்தத் தடைகள் எல்லாப் பிரசங்கப் பயணங்களுக்கும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை (லூக். 22:35, 36ஐக் கவனிக்கவும்).¹⁶ “இயேசுவின் வரையறைக்குட்பட்ட கட்டளை பற்றிய குறிப்புகள்” என்ற [அடுத்துவரும்] துணைப்பாட்டில் காணவும்.¹⁷ இந்த வசனங்கள் சில வேளைகளில், ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்பு கூறப்படும் விசுவாச அறிக்கையின் தொடர்பாகப் பாயப்படுத்துகின்றன. இவ்வசனங்களின் வாக்குத்தத்தங்கள் அந்த அறிக்கைக்கு நடைமுறைப்படுகின்றன, ஆனால் இயேசுவை நாம் அறிக்கையிடுதல் என்பது நமது விசுவாசத்தை வெளிப்படையாக உறுதிப்படுத்திய செயலுடன் முடிவடைவதில்லை என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.¹⁸ கிறிஸ்து, “சகல பிசாசுகளையும் துரத்தவும் ... அவர்களுக்கு வல்லமையும் அதிகாரம் கொடுத்து” என்று லூக்கா எழுதினார் (லூக். 9:1).¹⁹ பட்டியலிடப்பட்டுள்ள வசனங்களுக்கு அப். நடபடிகள் புத்தகம் ஒரு நல்ல விளக்கவுரையாக உள்ளது.²⁰ வரையறைக்குட்பட்ட கட்டளையைப்பற்றிப் படிப்பதற்கான கூடுதல் ஆதாரமூலங்கள் குறிப்பு எண் 11ல் ஆலோசனையாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

²¹ மாற்கு 16:15, 16 வசனங்களிலும் பிரதான கட்டளை தரப்பட்டுள்ளது, மற்றும் இது லூக்கா 24:46, 47லும் மறைமுகமாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.²² அமெரிக்காவில் வாழ்பவர்கள், “இதை அப்படியே செய்யுங்கள்!” [“just do it!”] என்ற நைக்கம்பெனியாரின் விளம்பரத்தைக் குறிப்பிட விரும்பலாம்.²³ பவுல் கொரிந்து நகரில் ஊழியம் செய்துகொண்டிருந்தபோது, பிற சபையாரிடத்திலிருந்து உதவி பெற்றார் (பிலி. 4:15).²⁴ “இராஜாவும் அவரது ஸ்தானாபதிகளும்” என்ற பிரசங்கத்தில், மத்தேயு 10ல் உள்ளவையும் இன்றைய நாட்களில் நடைமுறைக்கு ஏற்படையதுமான சில அறிவுறுத்துதல்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றை நீங்கள் இந்தப் பாடத்தில் குறிப்பிட விரும்பலாம்.²⁵ இதே போன்ற பயணமாக பிற்பாடு அனுப்பப்பட்ட எழுபது பேர்களின் உணர்வெழுச்சியைக் காணவும் (லூக். 10:17).²⁶ “கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில் “ஏரோதுகளில் சிலர்” என்ற துணைப் பாடத்தைக் காணவும்.²⁷ இதனை மத்தேயு 16:13, 14உடன் ஒப்பிடவும். யூதர்கள் இயேசுவை மேசியா என்று நினைக்கவில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள், மேசியா “பகட்டான சூழ்நிலைகளில்” வருவார் என்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்; ஆனால் அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசியாக இருக்கக்கூடும் என்று ஒப்புக்கொள்ள அவர்கள் மனவிருப்பமாக இருந்தார்கள். ஆண்டுகளினூடே, மனிதர்கள் [பலர்] இயேசுவைப் பற்றிய தங்களின் மதிப்பீடுகளில் சீராகக் குறைவுபட்டுள்ளார்கள்.²⁸ இவர்கள், இயேசுவும் யோவானும் ஒரே வேளையில் ஊழியம் செய்திருந்தார்கள் என்பதை அறிந்திருந்ததில்லை என்பது தெளிவு. அறியாமை என்பது மனிதர்களை அவர்கள் சொந்த யூகங்களை ஏற்படுத்துவதில் ஒருக்காலும் தடை செய்திருப்பதில்லை.

²⁹யோவான் தமது வாழ்வுக் காலத்தின்போது, அற்புதம் எதுவும் செய்ததில்லை (யோவா. 10:41); ஆனால் ஒருவர் மரித்தோரிலிருந்து எழும்பக்கூடுமென்றால், அவர் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமைகள் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சிலர் நம்பினார்கள். ³⁰இயேசு யோவானின் மரணத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டபோது, அவர் கலிலேயாக் கடலினூடே கடந்து (அவர் ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு உணவளித்த இடத்திற்குத் திரும்ப) பின்வாங்கிச் சென்றார் என்று மத்தேயு 14:13 கூறுகிறது. மாற்கு 6:30-32 வசனங்கள், சீஷர்கள் தங்களின் கலிலேயப் பயணத்தை முடித்துத் திரும்பி வந்தபின்பு உடனடியாக கடலின் மறுபுறத்திற்குப் பின்வாங்கிச் சென்றார்கள் என்று கூறுகிறது. இந்த விவரங்களை ஒப்பிட்டுப்படித்தலானது, யோவான் கொல்லப்பட்டபோது, இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் கலிலேயாவில் மூன்றாவது பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்தார்கள் என்றும் அந்தப் பயணத்தின் முடிவில் யோவான் கொல்லப்பட்ட செய்தி கிறிஸ்துவை வந்தடைந்தது என்றும் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது.

³¹“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில் “கலிலேயாவுக்கு வடக்கில்” என்ற பாடத்தின் தொடக்கப் பகுதியில் காணவும். ³²ஏரோது (ஏரோது அந்திப்பா), பிலிப்பு (ஏரோது பிலிப்பு, I), மற்றும் ஏரோதியாள் ஆகியோரின் உறவுமுறையைப் பற்றி “கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில் “ஏரோதுகளில் சிலர்” என்ற துணைப்பாடத்தில் காணவும். ³³நெருங்கிய உறவினர்களைத் திருமணம் செய்து கொள்வதை நியாயப்பிரமாணம் கண்டனம் பண்ணிற்று (லேவி. 18:1-18; 20:11-21). அது ஒரு மனிதன் தன் சகோதரன் உயிருடன் இருக்கையில் அவன் மனைவியை “திருமணம்” செய்து கொள்ளுவதையும் தடை செய்தது (லேவி. 18:16; உபா. 25:5-10).

³⁴அந்தச் செய்தியை யோவான் எப்பொழுது எப்படி எடுத்துரைத்தார் என்பதை மிகச் சரியாக நாம் அறிவதில்லை. இதன் சாத்தியக்கூறுகளுக்கு, “வனாந்தரத்திலே கூப்பிடுகிறவனுடைய ஒரு சத்தம்” என்ற பிரசங்கத்தைக் காணவும். ³⁵இந்த விவரிப்பை, அப். 24:24-26ல் பேலிக்ஸ், பவுலின் உரையைக் கவனித்தது பற்றிய விவரத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காணவும். ³⁶அந்த நாட்களிலிருந்து புறதெய்வ வழிபாட்டாளர்களின் விருந்துகள் பற்றிய பொதுவான விவரங்களும், அத்துடன் ஏரோதுகளின் ஒழுக்கத் தராதரம் பற்றிய அறிவும் சேர்ந்து, இது எந்த வகையான விருந்தாயிருந்திருக்கும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகத்தையும் விட்டு வைப்பதில்லை. ³⁷உலகப் பிரகாரமான எழுத்துக்களில் இருந்து நாம், இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் “பொழுதுபோக்கு” என்பதன் இயல்பைப் பற்றி அறிகின்றோம். புகழ்பெற்ற கற்பனைக் கதையொன்று சலோமியின் காட்சிப்படுத்துதலை “ஏழு முகத்திரைகளின் நடனம்” என்று அழைக்கிறது. ³⁸“பின்பு சமயம் வாய்த்தது” என்று மாற்கு 6:21 கூறுகிறது. இது ஏரோதியாளுக்குச் சமயம் வாய்த்ததைக் குறிப்பிடுகிறது.

ஏவளது மகளின் நடனம் அந்த சமயம் வாய்த்ததின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. ஏரோதியாள் காம இச்சை நிறைந்த தனது கணவனை நன்கு அறிந்திருந்தார்.

³⁹இப்படிப்பட்ட ஊதாரித்தனமான வாக்களிப்புகள் கிழக்கத்திய ஆட்சியாளர் களுக்கே உரியவையாக இருந்தன (எஸ்தர் 5:3, 6; 7:2ஐக் காணவும்) - ஆனால் அப்படிப்பட்ட வாக்களிப்புகளை அனுசூலப்படுத்திக் கொண்டவர்களை ஆட்சியாளர்கள் இரக்கத்துடன் கண்ணோக்கியதில்லை. ⁴⁰கோடிஸ்வரரான ஹோவார்டு ஹியூக்கல் என்பவர், திருமணம் செய்து கொள்ளவிருந்த இளைஞன் ஒருவனுக்கு, “அவன் விரும்புகின்ற எதுவும்” தருவதாக வாக்களித்தது பற்றிய கதையொன்று கூறப்படுகிறது. அந்த இளைஞன், ஹோவார்டு ஹியூக்கல் மதித்துப் பாராட்டிய ஒரு சுவிசேஷ ஊழியரின் மகனாயிருந்தான். பிரசங்கியார்கள் இந்தக் கதையை ஒரு விவரிப்பாகப் பயன்படுத்தி, “ஹோவார்டு ஹியூக்கல் அப்படிப்பட்ட ஒரு வாக்களிப்பை உங்களுக்கு உறுதிப்படுத்தினால், நீங்கள் அவரிடத்தில் என்ன

கேட்பீர்கள்?” என்று கேட்பதுண்டு. அந்தக் கதையின்படி, அந்த இளைஞன் தன்வடக்கத்துடன் வெள்ளிப்பொருட்கள் வேண்டுமென்று கேட்டான். உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் நன்கு அறிந்த ஒரு செல்வந்தரைப் பற்றி நீங்கள் குறிப்பிட்டு, “அவர் உங்களுக்கு இவ்வாறு வாக்களித்தால், நீங்கள் என்ன கேட்பீர்கள்?” என்று கேட்க விரும்பலாம்.

⁴¹மத்தேயு சவிசேஷ விவரம், சலோமி எதைக் கேட்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே ஏரோதியான் அவளுக்குப் பயிற்றுவித்திருந்தான் என்ற கருத்தை குறிப்பிடுகையில், மாற்கு சவிசேஷ விவரம், அந்த வாக்களிப்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்பு சலோமி தன் தாயிடம் சென்று என்ன கேட்கலாம் என்று கேட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறது (மாற். 6:24). நிகழ்ச்சியின் மிகச் சரியான வரிசைமுறை முக்கியத்துவமற்றது. சலோமி தன் தாயிடம் சென்று கேட்டாள் என்பது, இது ஏற்கனவே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்ற தோற்றத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக நடிக்கப்பட்ட நாடகமாக இருக்கலாம். ⁴²சூழ்ச்சி செய்கின்ற மக்கள் மற்றவர்களிடத்தில் சூழ்ச்சி இருக்குமோவென்று சந்தேகப்படுகின்றார்கள். ⁴³இவ்வளவு தந்தையான மகா ஏரோது, இயேசுவின் பிறப்பு பற்றி அறிந்தபோது, எவ்வாறு பதில்செயல் செய்தான் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள் (மத். 21:3, 13). ⁴⁴அவர்கள் அநேகமாக, இயேசுவின் நடவடிக்கைகளின் மையப்பகுதியாகவும் அவரது பயணத்தின் முடிவில் வழக்கமாக வந்து சேரும் இடமாகவும் இருந்த கப்பர்நகூமுக்குத் திரும்பியிருக்கலாம். ⁴⁵இதை மாற்கு 3:20உடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும். ⁴⁶குறிப்பு எண் 30ஐ மறுகண்ணோட்டமிடவும். ⁴⁷மத்தேயுவின் சவிசேஷ விவரம், “இயேசு ... தனியே போனார்” (மத். 14:13) என்று கூறுகிறது, மாற்குவின் சவிசேஷ விவரம், “அந்தப்படியே அவர்கள் [இயேசுவும், அப்போஸ்தலர்களும்] ... வனாந்தரமான ஓர் இடத்திற்குப் போனார்கள்” (மாற். 6:32) என்று கூறுகிறது. லூக்காவின் சவிசேஷ விவரம் இவ்விரு சிந்தனைகளையும் ஒன்றிணைக்கிறது: “அப்பொழுது அவர் அவர்களை [பன்னிருவரை]க் கூட்டிக் கொண்டு, தனித்திருக்கும்படி ... போனார்” (லூக். 9:10). ⁴⁸இந்தக் கணங்கள் இயேசுவுக்கு அவரது சீஷர்களுடன் இருக்க, “தரமான” மற்றும் “[போதுமான] அளவிலான” நேரத்தை அளித்திருக்கும் என்று அமெரிக்காவில் நாங்கள் கூறுவதுண்டு. ⁴⁹கடலின் கிழக்குக் கரைப்பகுதியில் முந்தின ஒரு பயணத்திற்கு, மாற்கு 4:35-5:21ஐ வாசிக்கவும். ⁵⁰இதற்கான நிரூபணம் என்ற வகையில் லூக்கா 9:10ஐக் காணவும். இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் கடலின் கிழக்குப் பகுதியில் இருந்த பெத்சாயிதா என்ற ஒரு ஊருக்குப் பயணம் சென்றார்கள்; ஆனால் அவர்கள் அங்கு சற்று நேரம் இருந்த பின்பு கிறிஸ்து தமது சீஷர்களை கடலின் மறுபுறத்தில் இருந்த இன்னொரு பெத்சாயிதா என்ற ஊருக்கு திரும்ப அனுப்பினார் (மாற். 6:45).

⁵¹(அப்போஸ்தலரான) பிலிப்பு பெத்சாயிதாவிலிருந்து வந்தவர் என்றும், (யோவா. 1:44; 12:21), அதே பெத்சாயிதா ஊர், “அந்திரோயா பேதுரு என்பவர்களுடைய ஊர்” என்றும் (யோவா. 1:44) நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். இந்த பெத்சாயிதா யோர்தானுக்கு மேற்கில் கப்பர்நகூமிற்கு அருகில் இருந்திருக்க வேண்டும். ⁵²பக்கம் 245ல் உள்ள வரைபடத்தைக் காணவும்.